

4) Vai EKL 49. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ir pretrunā valsts tiesiskajam regulējumam, saskaņā ar kuru ir aizliegts publiskas azartspēles organizēt internetā, jo īpaši, ja vienlaikus — kaut arī vienīgi pārejas termiņa viena gada laikā — ar nolūku nodrošināt samērīgu līdzsvarojumu attiecībā uz diviem profesionāliem spēļu pakalpojumu starpniekiem, kas līdz šim ir darbojušies tikai internetā, [vienīgi] ievērojot jauniešu un spēlētāju aizsardzības noteikumus, tiek atļauts organizēt un sniegt starpnieka pakalpojumus internetā, tādējādi sniedzot abiem iepriekš minētajiem iespēju darbības pārkārtošanai uz saskaņā ar *Staatsvertrag* [Valsts līgums] atļautiem pakalpojumu sniegšanas veidiem?

Prasība, kas celta 2008. gada 11. februārī — Eiropas Kopienų Komisija/Belģijas Karaliste

(Lieta C-47/08)

(2008/C 128/30)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — J.-P. Keppenne un H. Støvlbæk)

Atbildētāja: Belģijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka Belģijas Karaliste, nosakot pilsonības prasību piekļuvei notāra profesijai un netrānsponējot Direktīvu 89/48/EEK⁽¹⁾ attiecībā uz notāru darbībām, nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek EKL, īpaši EKL 43. un 45. pants, un Direktīva 89/48/EEK par vispārēju sistēmu tādu augstākās izglītības diplomu atzīšanai, ko piešķir par vismaz trīs gadu profesionālo izglītību;

— piespriest Belģijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar savu prasību Komisija, pirmkārt, pārmet atbildētājam, ka, nosakot pilsonības prasību piekļuvei notāra profesijai un tās veikšanai, tā ir radījusi nesamērīgu aizskārumu EKL 43. pantā paredzētajai brīvībai veikt uzņēmējdarbību. EKL 45. pants patiešām paredz, ka nodaļu par tiesībām veikt uzņēmējdarbību nepiemēro tādās darbības jomās, kas tieši un konkrēti saistītas ar

valsts varas īstenošanu. Komisija uzskata, ka saskaņā ar Belģijas tiesībām notāriem uzticētie pienākumi ir tik attāli saistīti ar valsts varas īstenošanu, ka tie nav ietverti šī panta piemērošanas jomā un neattiecināmo šādu ierobežojumu brīvībai veikt uzņēmējdarbību. Pēc būtības šie pienākumi nepiešķir notāriem reālas "ierobežojošas pilnvaras", un valsts likumdevējs varētu pieņemt mazāk ierobežojošus pasākumus, nekā pilsonības prasību, tādas kā, piemēram, paredzēt ieinteresētajām personām stingrus nosacījumus profesijas veikšanai, specifiskus profesionālos pienākumus un/vai specifisku pārbaudi.

Otrajā iebildumā Komisija turklāt pārmet atbildētājam, ka tā nav izpildījusi pienākumus, kas tai ir saistoši, netrānsponējot Direktīvu 89/48/EEK attiecībā uz notāra profesiju. Tā kā runa ir par reglamentēto profesiju, direktīva ir pilnībā piemērojama šai profesijai, un notāriem noteikto augsto kvalifikācijas līmeni varētu viegli garantēt ar zināšanu pārbaudi vai adaptācijas laikposmu.

⁽¹⁾ Padomes 1988. gada 21. decembra Direktīva 89/48/EEK par vispārēju sistēmu tādu augstākās izglītības diplomu atzīšanai, ko piešķir par vismaz trīs gadu profesionālo izglītību (OV 1989, L 19, 16. lpp.).

Prasība, kas celta 2008. gada 12. februārī — Eiropas Kopienų Komisija/Francijas Republika

(Lieta C-50/08)

(2008/C 128/31)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — J.-P. Keppenne un H. Støvlbæk)

Atbildētāja: Francijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka Francijas Republika, nosakot pilsonības prasību pieejai notāra profesijai, nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek EKL, īpaši EKL 43. un 45. pants;

— piespriest Francijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.